Álagablettir, sem ekki mátti slá: Lúsakróksbrekka, vestan við Brimilsvallabjarg. Ungur maður Guðmundur Hansson, átti heima á Holti á Brimilsvöllum. Var sjómaður á Skútu á Vestfjörðunum. Hann kom heim í byrjun sept. Hann átti 2ja vetra trippi sem hann vantaði fóður fyrir. Hann tók upp á því að slá Lúsakróksbrekkuna ~~ásamt mínu~~ Þegar Guðmundur fór með Hesta, til að sækja heyið, lá trippið steindautt fyrir neðan brekkuna í flæðarmálinu.

Þetta gerðist, ~~um~~ árið 1898
(ca 1896)

Í túni Brimilsvalla eru 2 gömul leiði sem ekki má slá. Stuttu eftir að Bjarni Sigurðsson kom þangað, hafði einhver slegið, eitt eða tvö ljáför í leiði Máfs. næsta vetur varð tveggja vetra trippi glatsað á svelli uppá Flóa.

Svo skeði það, að kaupamaður sem var

Snú við!

Bjarnarskarð. þar sem Vallaholtið er lægst, suðvestur af Lágaflóa.

Þar var maður úti, seint á síðustu öld sem hjet Bjarni.

Stekkjarskarð er rjettu nafnið.

Þar var alfara leið. í fyrri daga.

Framhald

á Birnilsvöllum, sló mikið af leiða Maíz, skyldi eftir það efsta. Svo skeði það að hestur sem nýlega var atkeyptur var bundin við hesta stein á heima hlaði ótbrotnaði, af hræðslu við bíl sem fór framhjá, lölurest frá bænum. þetta var þegar fyrstu bílarnir

vanr ókennur